

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6343/2024
09.07.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Гордане Комненић, председника већа, др Илије Зиндовића, Марије Терзић, Драгане Миросављевић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиоца АА из, Општина ..., чији је пуномоћник Јасминка Шпирић, адвокат из ..., против тужене Општине Коцељева, са седиштем у Коцељеви, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2011/23 од 05.10.2023. године, у седници одржаној 09.07.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2011/23 од 05.10.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 2011/23 од 05.10.2023. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу – Судска јединица у Коцељеви П 1747/2018 од 31.03.2023. године, ставом првим изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на име стварне штете проузроковане на теретном моторном возилу марке „... -...“ регистарске ознаке ... -... и на наменској аутодизалици која се налазила уграђена на наведеном теретном моторном возилу у вези са настанком штетног догађаја од 13.07.2018. године исплати износ од 1.560.868,00 динара са законском затезном каматом на овај износ од 13.07.2018. године до коначне исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да му на име накнаде материјалне штете у виду измакле користи због немогућности коришћења наведеног теретног моторног возила за период од 13.07.2018. до 28.02.2022. године исплати износ од 60.000,00 динара са законском затезном каматом на овај износ од 13.07.2018. године до коначне исплате. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова парничног поступка од 630.863,12 динара са законском затезном каматом на овај износ почев од дана извршности пресуде до коначне исплате. Ставом четвртим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 2011/23 од 05.10.2023. године, ставом првим изреке, жалба тужиоца је одбијена а пресуда Основног суда у Шапцу –

Судска јединица у Коцељеви П 1747/2018 од 31.03.2023. године, потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио благовремену ревизију, због погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 18/20), у вези одредбе члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, бр. 10/23), прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

По оцени Врховног суда, у конкретном случају није потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно уједначавање судске праксе као ни ново тумачење права, па нису испуњени услови прописани одредбом члана 404. став 1. ЗПП, за одлучивање о посебној ревизији тужиоца.

Предмет тражене правне заштите је накнада материјалне штете у виду стварне штете измакле добити коју је тужилац претрпео због оштећења на камиону марке „...-...“ регистарске ознаке ... -...-... и аутодизалици која се налазила уграђена на предметном возилу а у вези штетног догађаја од 13.07.2018. године. Побијана одлука којом је тужбени захтев тужиоца одбијен донета је на основу утврђеног чињеничног стања да у току поступка није доказано да је пут на релацији ...-...-..., општинском одлуком означен као некатегорисани пут сходно члану 117. став 3. Закона о путевима. Пут није уписан као некатегорисани пут нити је означен као такав сходно одредби члана 2. став 1. тачка 8. Закона о путевима. Исти се простире преко три парцеле .../..., ... и .../.. КО ..., које парцеле су у приватном власништву. Сходно томе закључено је да на страни тужене не стоји пасивна легитимација јер је проглашење тог пута који представља приватни, као некатегорисаног пута услов да је општина у обавези да исти обележева, одржава и сходно томе да би била одговорна за штете које се претрпе због непоступања по обавезама које проистичу по закону. Побијана одлука не одступа од судске праксе у предметима са истим правним основом и чињеничним стањем као у овом предмету, па с тим у вези, не постоји потреба за уједначавањем судске праксе.

На основу одредбе члана 404. став 2. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао дозвољеност ревизије у смислу одредбе члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП и утврдио да ревизија није дозвољена.

Тужбу ради накнаде штете тужилац је поднео 27.09.2018. године. Вредност предмета спора је 1.620.868,00 динара.

Чланом 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како побијана вредност предмета спора не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, то је ревизија тужиоца недозвољена.

На основу одредбе члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Гордана Комненић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић